

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1906.

Treść: № 233. Rozporządzenie, dotyczące postępowania przy rozstrzyganiu sporów między stronami a c. k. komorami w przedmiocie wymierzania należności cłowych, tudzież postępowania przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej.

233.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 4. grudnia 1906,

dotyczące postępowania przy rozstrzyganiu sporów między stronami a c. k. komorami w przedmiocie wymierzania należności cłowych, tudzież postępowania przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej.

I. Postępowanie przy rozstrzyganiu sporów cłowych.

Na zasadzie §u 121go ustawy o cłach i monopolach rządowych z dnia 11. lipca 1835, jako też ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28, przepisuje się ze zmianą §u 75tego instrukcyi dla urzędów wykonawczych z r. 1853 i z uchYLENIEM rozporządzeń ministerjalnych z dnia 12. maja 1892, Dz. u. p. Nr. 78, i z dnia 20. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 168, następujące postępowanie we wszystkich takich przypadkach, w których obowiązany do opłaty cła zaczepia zarządzenie c. k. komory, wpływające na wymierzenie opłaty cłowej (a mianowicie zaliczenie towaru do pewnego numeru taryfy cłowej, stosowanie taryfy powszechnej lub traktatowej, wymierzenie tary (itp.), lub cofa towar do wprowadzenia deklarowany, dowiedziawszy się, że wywód oględzin, przez komorę wykonany, różni się od jego deklaracyi.

§ 1.

Jeżeli strona zastrzega sobie rekurs przeciw orzeczeniu urzędu cłowego, spisać należy dla stwierdzenia sporu protokół, w którym strona przez położenie na nim swego podpisu oświadcza, że zastrzega sobie wniesienie osobnego rekursu przeciw orzeczeniu komory w przeciągu dni 30tu lub że się wniesienia takiego rekursu zrzeka.

Urząd cłowy przedkłada protokół sporu — jeżeli strona nie zastrzegła sobie wyraźnie wniesienia osobnego rekursu — do dni trzech, w przeciwnym zaś razie najpóźniej w trzy dni po wejściu rekursu, bezpośrednio c. k. Ministerstwu skarbu, dołączając doń własne sprawozdanie.

§ 2.

Jeżeli strona zastrzeżonego sobie rekursu nie wniesie w ciągu dni 30tu po spisaniu protokołu w tym urzędzie cłowym, który wydał orzeczenie, natenczas urząd ten w ciągu trzech dni po upływie powyższego terminu winien zasięgnąć z urzędu wyższej decyzji, przedkładając protokół i uzasadnienie własnego postępowania bezpośrednio c. k. Ministerstwu skarbu.

§ 3.

Jeżeli strona nie zastrzega sobie rekursu, lecz dowiedziawszy się, że orzeczenie komory nie zgadza się z deklaracją, towar, pierwotnie do importu zgłoszony, przeznaczony do przechodu, winien urząd cłowy w trzy dni po złożeniu deklaracyi względem ponownego wywozu donieść o tym wypadku z urzędu bezpośrednio c. k. Ministerstwu skarbu.

§ 4.

Pod względem zasięgnięcia przez c. k. komory opinii biegłych, czyto dla własnej informacji czy na prośbę stron, jakoteż co do wykonywania badań w toku postępowania reklamacyjnego i co do ponoszenia kosztów tych opinii i badań, obowiązują przepisy rozporządzenia ministerialnego z dnia 18. września 1856, l. 31424, Dz. rozp. min. sk. Nr. 41, i z dnia 5. czerwca 1867, l. 15625, Dz. rozp. min. sk. Nr. 20, wreszcie postanowienia §u 17go przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20.

Jeżeli komora zasięgała opinii biegłych, dołączyć ją należy do sprawozdania.

Do sprawozdania komory dołączać należy zawsze, o ile to jest możebne i odpowiada celowi, wzory z stwierdzeniem ich tożsamości przez komorę i stronę. Duplikaty takich wzorów wydać należy także stronie, jeżeli tego żąda.

W protokole sporu, który będzie spisany w myśl §u 1go, winna strona zobowiązać się wyraźnie do ponoszenia kosztów fachowego zbadania próbek, wziętych z posyłki przez urząd cłowy, o ileby takie zbadanie w ciągu postępowania okazało się koniecznym i o ileby jego wyniki stwierdzały orzeczenie urzędu cłowego.

Nadto winna strona złożyć oświadczenie, czy rzeka się oddania napowrót wziętych urzędowo próbek, czy nie.

§ 5.

W razie potrzeby c. k. Ministerstwo skarbu i c. k. Ministerstwo handlu, gdy zaś chodzi o sprawy rolnicze i leśnicze, także c. k. Ministerstwo rolnictwa, uzupełniają materiały sprawy, przed przystąpieniem do dalszego postępowania, drogą odpowiednich dochodzeń.

§ 6.

C. k. Ministerstwo skarbu orzeka co do rekursów stron (§ 1) i wydaje zarządzenia co do protokołów (§ 2gi) i sprawozdań (§ 3ci), z urzędu przedłożonych, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu, wysłuchawszy poprzód Radę cłową, ustanowioną w c. k. Ministerstwie handlu na podstawie Najwyżej zatwierdzonego statutu, a o ile chodzi o sprawy rolnictwa i leśnictwa, także w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa. W przypadkach, w których strona żąda czegoś, co się oczywiście sprzeciwia ustawie, albo co do których istnieją już ściśle analogiczne orzeczenia poprzednie, wydane z współdziałaniem Rady cłowej przyboocznej, można

wydać orzeczenie bez zasięgnięcia opinii Rady cłowej przyboocznej.

§ 7.

Orzeczenia i zarządzenia, wydane przez c. k. Ministerstwo skarbu i handlu za obopólnem porozumieniem się, o ile zaś chodzi o sprawy rolnictwa i leśnictwa, także za porozumieniem z c. k. Ministerstwem rolnictwa, będą doręczane stronie z jak największym przyspieszeniem i to w przypadku §§ów 1go i 2go bezpośrednio przez właściwą c. k. komorę, z dołączeniem odpisu dla krajowej władzy skarbowej, której ta komora podlega, a w przypadkach §u 3go c. k. komorze, tudzież władzy skarbowej krajowej, a zarazem, gdy orzeczenie ma znaczenie zasadnicze, ogłaszane będą dla stosowania w przypadkach podobnych w Dzienniku rozporządzeń ministerstwa skarbu lub w inny sposób, odpowiadający celowi.

§ 8.

C. k. komora winna orzeczenia, nadchodzące do niej bezpośrednio z c. k. Ministerstwa skarbu lub przesłane jej przez przełożoną władzę krajową skarbową, doręczyć stronie, o ile chodzi o przypadki, w §§ach 1ym i 2gim wzmiankowane, najdalej do trzech dni; orzeczenia, wydawane w drodze krajowej władzy skarbowej, winna ta władza odesłać najpóźniej do dni ośmiu do odnośnego urzędu cłowego.

§ 9.

Bez względu na to, czy orzeczenie Ministerstwa wydane zostało po wysłuchaniu lub bez wysłuchania Rady cłowej przyboocznej, dalszy rekurs w tej samej sprawie jest niedopuszczalny.

§ 10.

Zarządzenia powyższe nie wpływają na postępowanie karne w razie wykrycia nieprawdziwości deklaracji towarów, niemniej też i na praktykowany dotychczas zwyczaj, według którego nie wytacza się postępowania karnego, jeżeli co do towarów, trudnych do deklarowania, strona wystawi deklarację na podstawie odnośnych wyższych stóp taryfy a zarazem, jeszcze przed rozpoczęciem się jakiegokolwiek czynności urzędowej, zastrzeże sobie prawo reklamacji w celu oceny podług niższej stopy taryfy, która ma być wyraźnie podana.

II. Postępowanie przy udzielaniu obowiązujących prawnie wyjaśnień w kwestjach taryfy cłowej.

§ 11.

W kwestjach postępowania taryfowego z towarami, tudzież postanowieniami co do tary, o których

stosowanie chodzi przy ekspedycji cłowej towarów, można zwracać się z zapytaniem

- a) wprost do c. k. Ministerstwa skarbu, c. k. Ministerstwa handlu lub c. k. Ministerstwa rolnictwa,
- b) za pośrednictwem komór do c. k. Ministerstwa skarbu,
- c) za pośrednictwem korporacji rolniczych i leśniczych do c. k. Ministerstwa rolnictwa,
- d) za pośrednictwem korporacji kupieckich, przemysłowych lub rękodzielniczych do c. k. Ministerstwa handlu.

Wymienione powyżej ministerstwa mają prawo dawania na takie zapytania odpowiedzi, posiadających w ogólności charakter prawnie obowiązujący, wysłuchawszy poprzód przytoczną Radę cłową, lub też na podstawie ściśle analogicznych orzeczeń poprzednich, wydanych z współudziałem tejże Rady, i to c. k. Ministerstwo skarbu i c. k. Ministerstwo handlu za obopólnem porozumieniem się, a o ile chodzi o sprawy rolnictwa i leśnictwa, także za porozumieniem z c. k. Ministerstwem rolnictwa, a c. k. Ministerstwo rolnictwa za porozumieniem z c. k. Ministerstwem skarbu i c. k. Ministerstwem handlu.

§ 12.

W zapytaniach tych, które podlegają opłacie stempłowej od podań, należy wymienić:

- a) Wszelkie szczegóły, odnoszące się do pochodzenia, wyrobu, sześci składowych i celu przeznaczenia towarów, o ile mogą wpłynąć na zaliczenie go do pewnego numeru taryfy;
- b) czy strona zapytująca przedkładała już kiedy taki sam towar do oczenia na jednej z c. k. lub z król. węg. komór i jaką stopę taryfy wówczas doń zastosowano;
- c) czy nie zwrócono się już z takim samym zapytaniem do właściwego król. węg. ministerstwa i jaką odpowiedź stamtąd otrzymano;
- d) czy strona żąda, aby pewnym komorom dano wskazówki w duchu udzielonego wyjaśnienia, a w szczególności, czy życzy sobie, aby uwiadomione zostały także królewsko węgierskie urzędy cłowe;
- e) do zapytania dołączyć należy najmniej 5 próbek stwierdzonych pod względem tożsamości przez stronę, lub też rysunek towaru.

Próbki muszą mieć taką formę i takie rozmiary, aby w razie potrzeby można było przeprowadzić ich zbadanie sposobem niewątpliwym. Jeżeli strona wyraźnie żąda, aby pewnym urzędem cłowym dano stosowne instrukcje, winna nadto przedłożyć taką ilość próbek,

względnie rycin danych towarów, opatrzonych dla stwierdzenia tożsamości prywatną pieczęcią strony, któraby odpowiadała ilości odnośnych urzędów cłowych;

- f) strona winna w zapytaniu wyraźnie oświadczyć, czy zobowiązuje się bezwarunkowo ponosić w razie potrzeby kosztu fachowego zbadania próbek, tudzież kosztu, połączone z ich przesyłaniem, czy też tylko do pewnej kwoty maksymalnej;
- g) zapytania, któreby w tym lub owym względzie nie odpowiadały dostatecznie postanowieniom powyższych punktów, można stronie odesłać do uzupełnienia, a gdyby uzupełnienie nie zostało uczynione w odpowiedni sposób, można odpowiedzi na zapytanie odinowić.

Od osób nieznanych, a w szczególności od obywateli zagranicznych, można zażądać stosownego zabezpieczenia kosztów pod f) wymienionych.

§ 13.

Wyjaśnienić udzielać należy w jak najkrótszym czasie. Gdyby udzielenie wyjaśnienia do sześciu tygodni było niemożliwe, to po upływie tego czasu należy stronę o stanie rzeczy uwiadomić.

Wyjaśnienie, udzielone stronie na jej zapytanie, podać należy bezwarunkowo do wiadomości owych komór, których uwiadomienia strona sobie wyraźnie życzyła, i to jednocześnie z odesłaniem wyjaśnienia stronie i z dołączeniem próbek lub rycin, stwierdzonych co do tożsamości.

Udzielania wskazówek urzędem cłowym jest rzeczą c. k. Ministerstwa skarbu.

§ 14.

Udzielone wyjaśnienie obowiązuje urzędy cłowe bez względu na to, czy otrzymały je na żądanie strony, czy z urzędu, dopóty, dopóki nie będzie zmienione późniejszym rozstrzygnięciem interesowanych ministerstw.

Jednakże zmiana wyjaśnienia wskutek późniejszego rozstrzygnięcia nie ma mocy wstecznej co do tych towarów, które oczone zostały już przed ogłoszeniem zmieniającego rozstrzygnięcia przez ową komorę, która otrzymała takie wyjaśnienie.

Ekspedycje cłowe, uskutecznione na podstawie wyjaśnienia, posiadającego w ogólności charakter prawnie obowiązujący, a udzielonego w myśl § 11 go przez właściwe ministerstwa, nie są uwolnione od dodatkowego przypisania cła z powodu mylnego taryfowania na zasadzie § 219 go ustawy o cłach i monop. państw., ani też od zakwestyonowania z powodu fałszywej deklaracji, o ile udzielone wyjaśnienie opiera się na świadomie nieprawdziwych oświadczeniach strony.

Interesowane ministerstwa mają prawo utrzymać w mocy taryfowanie, stanowiące podstawę pewnego wyjaśnienia, nawet po zmianieniu go wskutek późniejszego orzeczenia, jeżeli będzie udowodnionem, że przywóz odbywał się na podstawie umów, zawartych przed zmianą wyjaśnienia w dobrej wierze, i jeżeli przytem nie chodzi o zmianę, wydaną przez ustawodawstwo.

Prawo żądania zwrotu na podstawie zmiany danego wyjaśnienia, spowodowanej późniejszym orzeczeniem, przychylającym się do taryfowania według niższej stopy, przysługuje stronie tylko w takim razie, gdy oświadczenie, złożone w myśl otrzymanego wyjaśnienia, uczyniła z zastrzeżeniem reklamacyi.

Zmiany udzielonych wyjaśnień, które nie będą ogłaszane w Dzienniku ustaw państwa, należy podać do wiadomości stron zapytujących, tudzież wszystkich tych urzędów cłowych, które były uwiadomione o pierwotnem wyjaśnieniu, w przeciągu jednego roku od udzielenia wyjaśnienia. Po upływie tego okresu uwiadomienie takie czynione będzie tylko na zapytanie stron.

§ 15.

Co do udzielonych wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej utrzymywany będzie w c. k. Ministerstwie handlu protokół w porządku liezb bieżących.

III. Udzielanie nieobowiązujących wyjaśnień w kwestyach taryfy cłowej.

§ 16.

Poprzedzające postanowienia nie naruszają upoważnienia c. k. Komory głównej w Wiedniu do udzielania wyjaśnień na zapytania ze strony interesentów i komór cłowych, które w obec stron do niego nie zobowiązują.

§ 17.

Rozporządzenie to nabędzie mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1907.

Korytowski wlr.

Aucersperg wlr.

Fort wlr.